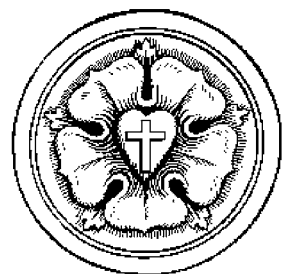

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2016. év 4. szám

Karácsony

Gratulálunk!

Bakonycesernyén tartották hagyományos találkozójukat a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület területén élő evangélikus pedagógusok 2016. október 22-én, szombaton.

Az együttlét végén került sor az egyházkerület Gyurácz Ferenc-díjának ünnepélyes átadására. Az evangélikus pedagógusoknak adható, példás életet és szakmai munkát elismerő kitüntetés ezúttal hárman vehették át. Evangélikus iskolában tanító két pedagógus mellett **Vissiné Berényi Edit**, aki a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium tanára és a zalaegerszegi gyülekezet tagja, vehette át az elismerést.

Gratulálunk, és Isten áldását kérjük további szolgálatára!

Készülődünk Konfirmandusok bemutatása

A zalaegerszegi Evangélikus Gyülekezet szervezésében advent idején 27 zalaegerszegi közéleti szereplőt (orvost, tanárt, művészt, városvezetőt, újságíró, sportlót,) kértünk meg arra, hogy valljon arról mit is jelent neki az adventi várakozás és a karácsonyra való felkészülés. Az alkalmakon adventi énekek és Krisztusváró bibliai szakaszok is elhangzanak. Várunk minden érdeklődőt november 27-től december 23-ig délután háromnegyed ötre a kórház parkolójába erre a rövid elcsendesedésre.

2016. október 30-án, ünnepi istentisztelet keretében mutatták be Zalaistvándon az ebben az évben konfirmálódókat. A négy fiút név szerint szólították meg, emlékeztetve a gyülekezet tagjait is a keresztségben nevünkön szólító Isten szeretetére. Majd a konfirmációi felkészülés rendjéről szolt a lelkész. Ezek után kérte a gyülekezetet, hogy felelősségteljes imádságukban hordozzák a jövő nemzedékét! Erősítsd meg, Istenünk, amit cselekedtél rajtunk!

Lezárult egy korszak

A Zalaegerszegi Evangélikus Egyházközség életében az elmúlt másfél évtized az építkezés jegyében telt. A lelki építkezésen túl szükség volt arra is, hogy az épületek állagát megóvjuk és értékeinket karbantartsuk. Sok ember áldozatos munkája kellett ahhoz, hogy ez sikerüljön. Az idej esztendő azonban különlegesnek mondható, mivel a parókia nyílászáróinak cseréjével úgy tűnik pontot lehet tenni egy korszak végére. Zalaegerszeg Város önkormányzata kiemelten kezelte kérésünket és 10,5 millió forinttal támogatta az egyébként 12 millió forintot meghaladó beruházást. Ennek a támogatásnak köszönhetjük, hogy bele mertünk vágni ebbe a komoly felújítási munkába és a nyáron sor kerülhetett arra is, hogy a gyülekezeti helységek teljesen megújuljanak. Szemerei János püspök úr hálaadó istentiszteleten volt közöttünk a munka végétével, ahol az apostoli intésről prédikált: Ti magatok is, mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá. Istennek köszönjük meg, hogy mindezt átélhettük és reméljük, hogy az elkészült gyülekezeti központ sok értékes alkalomnak ad otthont a jövőben is.

Itt az idő! Keressétek az Urat, amíg megtalálható! (Ézs 55,6)

Ma már szinte lehetetlen úgy végigmenni egy város főutcáján, hogy ne látnánk a kirakatokban egy-két akciót népszerűsítő táblát, vagy feliratot. Ezekkel azt kívánják üzenni nekünk, lehetséges vásárlóknak, hogy eljött az ideje annak, hogy megszerezzük a hön áhított ruhadarabot, műszaki cikket, vagy kulturális élményt. Van aki ennek hatására örömmel vásárol, mert úgy gondolja végre ér valamit a pénze, végre jutányos áron lehet vásárolni, ami neki is jó üzlet. A legtöbben azonban már fel sem kapják a fejüket, hiszen tudják, hogy újra lesz ilyen lehetőség, ha nem ebben az üzletben, akkor majd a szomszéd utcában.

Valóban mondhatjuk, hogy a határidőnek kizárólag akkor van bármiféle értelme, ha valóban egy végső időpontot jelöl. Marketing szakemberek mondják, hogy a legnagyobb hibát akkor véti az üzlettulajdonos, ha az akciót meghosszabbítja. Egyszerűen azért, mert ekkor már senki sem veszi komolyan a sürgető szót, hanem nyugodtan bízik abban, hogy legközelebb is hasonló akció várja.

Sokszor az az érzésem, hogy az Isten nem ért a marketinghez. Az egyházi év körforgása újra és újra végigvezet bennünket a jelentősebb alkalmakon. Ha valaki lemarad egy istentiszteletiről nyugodtan mondhatja, hogy se baj, majd legközelebb hamarabb felkelek és pótolom a lemaradást. S az a tapasztalat, hogy valóban menetrendszerűen követik egymást az alkalmak és látszólag senki sem tudja lekésni a találkozást Vele, az élő Istennel.

Idén is nekiindulunk az egyházi évnek. Ismét megünnepeljük az adventi vásárnapokat. A lelkészek hétről hétre hirdetik az eljövendő Krisztust, de vajon van-e létjogosultsága szolgálatuknak. Komolyan vehető-e életünk tizedik, huszonötödik, harminchatodik, vagy netán kilencvenharmadik adventje. Nincs-e arról szó, hogy csupán megszokásból gyűjtjük meg a gyertyákat és

készülünk a karácsonyra? Él e a szívünkben valódi vágyódás az érkező Jézus iránt?

Nyilván nem tudom, hogy karácsonyra vagy a közeljövőben megérkezik-e a Bárány, aki mindenek Ura. Az azonban bizonyos, hogy nekünk folyton ki kell használnunk a felkínált lehetőségeket. Azokat az alkalmakat, amiket a gyülekezetünkben szerveznek és azokat az alkalmakat, melyeket magunk alakítunk ki az otthon csendjében. És ha ezt megteesszük, ha a zsoltáros szavával élve Keressük az Urat, akkor ő valóban „csendesesen és váratlanul”(Ady: Az Úr érkezése) át fog ölelni. S ebben az ölelésben jó élni. Azok, akik ezt egyszer megtapasztalták tudják, hogy az Isten nem olcsó termékekkel szeretne bennünket elhallgattatni, hanem olyan kenyérral táplál, amely valódi és értékes tápanyag. Ez a tápanyag az, ami az „akciós” időszakban is elérhető. Jobban mint az év egyéb időszakában, hiszen ezekben a hetekben, egészen vízkeresztig több alkalommal is megnyílnak a templomok kapui. Adventi sorozatok, adventi zenés áhítatok, szeretetvendégségek során kereshetjük az Istennel való kapcsolatot és tapasztalhatjuk meg az ő semmivel össze nem téveszthető jelenlétét. S ez a jelenlét nem kopik meg az idők múlásával. Míg az akciós termékekre csupán egy év a szokásos garancia, addig Isten az örök élet ígéretével ajándékoz meg.

Bár azt írtam korábban, hogy Isten rossz marketinges, ezt most helyesbítenem kell. Inkább mondjuk azt, hogy nem üzleti modellekben gondolkodik, hiszen egy kereskedő nagyjából behatárolja azt a célcsoportot, akit el szeretne érni. Isten azonban tárt karokkal fogad mindenkit, aki őt keresi. S irgalma nagyságát mutatja, hogy még ma sem fogyott el türelme. Keressük hát Istent és ha rátaláltunk többé ne engedjük el a kezét. **Zsugyel Kornél**

Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek. (Ez 36,26a)

2017. év igéjével kívánunk minden kedves olvasónknak
békés, boldog karácsonyi ünnepeket és áldásos újesztendőt!

NÖVEKEDJETEK A KEGYELEMENBEN

Ti tehát szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződésedet el ne veszítsétek. Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Ővé a dicsőség most és az örökkévalóságban! (2 Pt 3, 17-18.)

Jubileumi évünk alap igéjét választottam erre az alkalomra. Olyan sokszor láttam már leírva, olyan sokszor hallottam már, hogy szeretnék róla elgondolkodni magamnak. Hangosan. Gyermekeim nagyon szeretik, ha szájából mesélek, viszont ezt most nem mesének szántam, ezért fel fogom olvasni, ha megengedik. Péter apostol ebben levelében igyekszik ébren tartani a hívőkben azt a bizonyosságot, hogy Jézus Krisztus visszajön. Úgy, ahogyan ő maga megígérte, hogy ennek a világkorszaknak a végén váratlanul megjelenik, nagy kozmikus katasztrófák során elmúlik ez a világ, de véglegesen megszűnik vele együtt minden, ami gonosz, hamis, bűn és minden szenvedés is. A benne hívőket magához veszi az ő dicsőségébe, a többieket pedig büntetésre veti. Ez számomra azt jelenti Testvérek, hogy most még van lehetőség visszatérni hozzá. Ez a lehetőség azonban az ő második eljövételével megszűnik. Akkor már nem lesz mód semmiféle alkudozásra, akkor és ott nem lehet kenőpénzzel megvesztegetni senkit, ahogy ehhez egyre jobban hozzászokunk ebben a korrumpálódó világban. Amilyen állapotban talál valakit Jézus Krisztus második eljövetele, abban az állapotban folytatódik az élete. Örök dicsőség Jézussal, vagy örök szenvedés Jézus nélkül. Nem gondoltam még bele ebbe egyszer sem úgy igazán, kíméletlenül, becsületesen. Rendben van-e a kapcsolat a dicsőségesen visszatérő Jézussal? Most még lehet rendezni. És akkor készen, sőt, ahogy itt a levélben olvasuk, az ő visszajövetelét sürgetve, arra vágyakozva lehet visszavárni őt. Akkor is váratlanul fog érni az ő megérkezése, de nem talál készületlenül. Ennek a

levélnek az utolsó mondataiban az apostol arról ír, hogy addig mi a mi feladatunk. A hitetlenek feladata, hogy térjenek meg Jézushoz. Nem más. A hívők feladatát pedig három jellemző dologban foglalja össze az apostol. Azt írja: álljatok meg szilárdan, álljatok el minden gonosz csábításnak, és közben növekedjete lelkileg. Mit jelent nekünk ez a hármas feladat, amit Isten igéje a Jézus Krisztusban hívőknek ad ezekben az utolsó időkben addig, amíg Jézus Krisztus visszajön?

Azt mondja alapigénk: „Ti tehát szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok...” Milyen nagy kiváltság ez Testvérek, hogy előre tájékoztat minket Jézus mindenről. Mi tudjuk, hogy mit hoz a jövő. Tudjuk, hogy kit hoz a jövő. Ez a dicsőséges Jézus Krisztus. Ő mondja: vigyázzatok! És itt mondja az elsőt: „a saját biztos meggyőződésedet el ne veszítsétek.” Károli ezt a mondatot az eredeti szöveghez még hőségesebben ragaszkodva fordítja, és talán egy kicsit erőteljesebb is ez a változat: „Vigyázzatok, hogy a ti erősségeitek ki ne essetek!” Legyünk biztosak a dolgunkban. Legyen biztos ismeretünk, szilárd meggyőződésünk, erős hitünk. A ti erősségeitek ki ne essetek. Vagy ahogy itt olvassuk „saját biztos meggyőződésedet el ne veszítsétek.” Ez azt is jelenti, hogy tudnunk kell, kik vagyunk. Mármost hívő emberek. Hogy valóban Isten gyermekévé lettem és az vagyok. Hogy bocsánatot nyert bűnös vagyok. Tudnunk kell, honnan jövünk és hová megyünk. Mindent felül kell vizsgálni, hogy Isten igaz szavára épül e. Ha pedig arra épül, abból nem szabad engedni. Mondhat akárki, amit akar, minden tiszteletünk az övé, de

legfőképpen az élő Istent tiszteljük.

Második feladatunk: ellenállni minden gonosz csábításnak. Mert nagy ellensodrásban élünk, és nekünk sokszor a sodrással szemben kell haladnunk. Ez egyáltalán nem könnyű feladat. Az elvetemültek tévelygése tetszetős, a fülünket csiklandozó, újszerű megfogalmazásokban hangzanak el. Sokkal emberszabásúbb életvitelt kínálnak – ahogy mondani szoktuk: testhezállobbat –, ügyesen keverik az okkultizmussal azt, amit Isten nekünk a Bibliában kijelent. A mostani kereső és gondolkodó értelmiségünk egyik legnagyobb tragédiája, hogy hihetetlen naivsággal lépnek bele az ezotéria csapdjába, ezoterikus áltudományokkal kezdenek foglalkozni, mert keresik az élet végső kérdéseire a választ, és ezek a tévelygések tetszetősebbet kínálnak, mint amit a Szentírás elénk ad Isten akarataként. Ezért mondja itt Isten igéje, hogy az állóképesség mellett legyen bennünk egészséges ellenálló képesség is minden hamissággal és gonosszággal szemben. Ezekre, Testvéreim, mondjunk ma is, holnap is, ha megérjük, jövőre is nemet. Itt nem tehetünk engedményt, bármit mondjon rólunk a világ. Egyébként egy egészséges szervezet önmagában is ellenállóbb a fertőzésekkel szemben, ez által is ellenállóbbá téve a gyülekezetet. Ezután harmadik feladatul azt javasolja még az apostol a hívőknek, hogy növekedjenek. Növekedjete minden irányba. Lefelé a gyökereitek egyre mélyebben kapaszkodjanak Krisztusba, törzsünk felfelé, a menny felé, és szabad terebélyesedni is, hogy a hívő életünk fája egyre többeknek adjon hős árnyékot, és ha az gyümölcsfa, egyre több gyümölc-

sel gazdagítson másokat, személyválogatás nélkül. A növekedés az élet feltétlen velejárója. Ahol a növekedés megszűnik, ott elkezdődött a pusztulás. Ne felejtsük el, hogy nemcsak mennyiségi növekedés van, hanem minőségi is. Nemcsak terjeszkedni lehet, hanem mélyülni is. Nemcsak extenzitás van a világon, amit ma szaval az egész világ, mintha csak az létezne, hanem intenzitás is van. Isten a lelkiekben ez utóbbira teszi a hangsúlyt. Miben növekedjenek az utolsó idők hívői? Két területet jelöl meg itt az apostol. Növekedjete a kegyelemben és növekedjete Jézus Krisztus megismerésében. Mit jelent ez Testvérek: növekedjete a kegyelemben? Kinek van szüksége kegyelemre?

Nyilvánvalóan a bűnösnek, akit már el is ítélték. Aki jogerős ítélet alatt áll, az kérhet és kaphat vagy nem kaphat kegyelmet. Sok hívő ember tévedése az, hogy erre a kegyelemre csak a hitben való elindulásakor van szüksége. Pedig akkor a bűneinknek csak egy töredékét látjuk még. Azokat, amiktől legelőször meg akar tisztítani és szabadítani bennünket Isten. De a rejtettek, a finomak, a rafináltak, a megromlott természetünkől következő és azokban rejtőzködők csak később derülnek majd ki. És hitre jutás után is követ el még közönséges bűnöket is a hívő ember. A kegyelemre tehát mindig szükségünk van, sőt a kegyelemre egyre nagyobb szüksége van a hívőnek. Ahogy Isten igazsága a lelkünk mélyére hatol, egyre több szennyre derül fény, és egyre bőségesebben kell merítenünk a kegyelemből.

Nem beszélve arról, mikor Isten elkezd használni az ő munkájában a hívőket, ott meg aztán megint csak a kegyelemre van szükségünk, mert a velünk született adottságainkkal sem mire sem megyünk, csak az ő kegyelmének az ajándékaival, és amire ő tesz képesekké bennünket. Jaj azoknak a hívőnek, akik nem növekszenek ilyen értelemben a kegyelemben! Beteg az a hívő élet. Nem növekszenek a ke-

gyelemben. Megnőnek ők, de kicsi lett az életükben Jézus. Pedig csak az életünkben egyre nagyobbra nő Jézus tudja elfedezni, eltakarni azt a sok hitványságot, ami ott van az életünkben. Ezek az emberek úgy gondolják, hogy ők nem kegyelemre szoruló bűnösök, hanem megigazitott bűnösök, ami igaz, de az nem az igazság, ha csak ezt hangsúlyozzák. Nem véletlenül írta Luther Márton: egyidejűleg vagyok bűnös, és Isten megigazitott gyermeke. Ezért van szükségünk halálunk pillanatáig a kegyelemre, és nagy örömhír az, hogy lehet növekedni a kegyelemben. Viszonylag sok ilyen megrekedt életű hívő embert ismerek, akik fejlődésképtelenné váltak, mert nem növekszenek a kegyelemben, csak botránkoztatnak másokat. Ezért kell tehát a kegyelemben való növekedés. Elindulok a nagy önbizalomtól. Azután kezdem megismerni Istent, ahogy megismerem, egyre jobban bízom benne. És a végén egészen rábízom magamat, enyéimet, hivatásomat, testemet, lelkemet, és teljes meggyőződéssel mondom: mindent csak te intézz el, és semmit se én. És én még kiegészíteném az ígét, bár ahhoz sem hozzá tenni, sem elvenni belőle nem kell, sőt nem is érdemes. Ezért inkább csak kívánságot mondom. Növekedjete a kegyelemben, a szeretetben, sőt a tevékeny szeretetben. A második korintusi levél 16. fejezet 14. versében az áll: Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! Sőt Testvérek azt mondom, a mi időnkben tevékeny szeretetben. Mi is az a tevékeny szeretet? A tevékeny szeretet nekem az, ami a kegyelemben növekedéshez elengedhetetlen. A tevékeny szeretetnek két lényeges eleme van. Az első: ismerni az Istent, és szeretni az Istent. Mi pedig azért szerethetjük az Istent, mert ő könyörült rajtunk, és előbb szeretett bennünket. Ez tehát egy kegyelmi állapot. Isten szeretete pedig soha nem elmélet, hanem mindig az ő láthatóan felvállalt szeretete. Ez egészen egyszerűen azt is jelenti, hogy jelen vagyok az egyház-

ban, ott valamiféle szolgálatot vállalok, és szeretetemet abban is megmutatom, hogy nem szabadalom tovább a Krisztus látható egyházát gyarló, egyéni, önmegvalósító, vagy kegyes érdekeim miatt. Higgyétek el, hogy a pusztta jelenlét már hitvallás, annak hálatelt kifejezése, hogy mi szerethetjük Istent, és ugyanakkor annak a kegyelmi állapotnak megjelenítése, hogy ő szeret bennünket. És ez a növekedés értelme, de jelentése is. A tevékeny szeretet második lényeges eleme a másik ember szeretete. Tehát ismerni az Istent és szeretni az Istent; ismerni önmagunkat és szeretni önmagunkat; ismerni a másik embert és szeretni a másik embert. Önmagunk szeretete és a másik ember szeretete összefügg, mert ha én rendben vagyok, a másik ember számára sem leszek teherré, és nem kínozom halálra a környezetemet. A másik ember szeretete kapcsán pedig elsősorban mindig a közvetlenül ránk bízottak szeretetéről van szó: házasságban, családban, munkahelyen, gyülekezetben. Ezt én a szeretet koncentrikus körök elvének hívom, ami nekem azt jelenti, hogy ne akarjunk addig az ázsiai és afrikai rászorultakon segíteni, amíg a saját családjunkban vagy gyülekezetünkben nem tudtuk megvalósítani azt, hogy minden dolgunk szeretetben menjen végbe. Növekedni kegyelemben annyi, felismerni, hogy mindent kegyelemből kapunk. Erről szól Dsida Jenő Egyszerű vers a kegyelemről című verse.

Az élet nem ismer stagnálást Testvérek. Vagy növekedés, vagy pusztulás. Isten nekünk egészséges növekedést akar adni a lelkiekben halálunk pillanatáig. Ebben különbözik a lelki élet a biológiaitól. Isten egyre gyarapítani, gazdagítani akar, és fejlődést kínál. Boldog ember az, aki szabad teret enged Isten eme munkájának. Ámen.

Oláh György

Elhangzott 2016. november 20-án a balatonszárszói családnap reggeli áhítatán

Barinka néni előrement

Jézus ezt mondja: Én vagyok a Jó pásztor: én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, és én életemet adom a juhokért. Az én juhaim hallgatnak hangomra és követnek engem. Én örök életet adok nekik és soha el nem vesznek, és senki nem ragadja ki őket az én kezemből”

1. Az elmúlt vasárnapi istentiszteletre még sokáig emlékezni fogunk. Megérkeztek mindazok, akik szoktak, idősek és fiatalok, is, most feltűnően lassan a lépcsőkön, egyszerre érkezünk. Ő még meggyújtatta az Aradiak tiszteletére a mécsest, majd elfoglalta helyét az első padban. Énekeltük az ismert éneket, s annak utolsó mondatát: **Aldj meg csendes végórával, mennyben örök boldogsággal!** S akkor, elhunyt Testvérünk, aki hűséges harangozó, egyházi volt, három évtizedig. Aki olvasta, lapozta az oltári Bibliát, is őrizte a hagyományt énekekben, emlékezésben, szokásokban, ízes beszédben. Ezért sokan felkeresték, hallgatták, testvérel együtt.

2. Amikor szomorúan búcsúzunk 86 éves testvérünkötől, akkor először **hálát adunk**, mert ismerte a jó pásztor, a Szentírásból, a hűséggel hallgatott igehirdetésből, az úrvacsorából bünei bocsánatára, és minden jelenlevő tudja a temetésekén is mindig igyekezett szép hangjával énekelni, itt a ravatalozónál, az úton és a sírnál is, a többiekkel együtt. A mi Urunk ismeri az igyekezetünket, példamutatásunkat és azért küldte szent Fiát, hogy a bűneinket elvegye, ha kérjük, megbocsásson, és élete odaáldozásával, új életet adjon, és felkészítsen az örökéletre. Előttünk fekvő testvérünkért a templom oltárterében, még sokat

fáradoztak, akik élesztették, a mentők és a mentő helikopteren érkező orvosok is csendben, de mindent elkövettek érte. Ő azonban meghallotta a jó pásztor hazahívó hangját, és elindult, hozzá, nem lehetett visszahozni. **Az ügyeletes orvossal együtt, hálával mondhatjuk: Otthon halt meg, a templomban ahol olyan sokszor dolgozott, és hallgatta Pásztorra hangját.**

3. János evangéliumából Jézus mondata most már nekünk szól élőknak, hogy a hitben járó családtagok, a gyülekezet és mindnyájan meg tudjuk és higgyük: **Jézus az, akit változó világunkban követni kell**, hiszen szeret, megbocsát és ismer minket, életét adta értünk s ezért mi követjük őt. Szeretettben, megbocsátásban, hűségben, hazaszeretettben. Sok emlék köt össze minket 34 év alatt. Együtt utaztunk Erdélybe s Aradon az emlékmű előtt mi még csak a könnyeinket törölgettük Ő már

vitte koszorúját, és kötözte a nemzeti szín szalagját. Kölcsei sírjánál pedig, ünnepélyesen mondta a Himnusz összes versét. Én hiszem, hogy a Jó pásztor nemcsak a családot, hanem a hazát is ajándékba adta nekünk, hogy teljes szívünkkel szeressük, védjük, tiszteljük. Keresztyén életünk, az utolsó szívdobbanásig, Isten hűségéről, annak tovább sugározásáról szólhat szavakban tettekben. Vasárnap a karzaton ülő fiatalok döbbenet látták, hogy Barinka kezéből kihullott a kedves énekeskönyve. Most e koporsó mellett, elhatározhatjuk, addig hallgatom, követem a jó pásztor, míg kihull kezemből az életem, és elindulhatok a feltámadás, az ítélet, az Örökélet felé!

4. A Pilisi gyerekkórus énekelt templomunkban: **Nem enged a Pásztor!** Ad erőt az életúthoz, az elhunyt-nak is adott, nem enged elveszni, az életét adta, nem enged a halálban, mert föltámadott, és föltámaszt minket is, de addig, hallgassuk őt, kövessük Pásztorunkat, aki előttünk jár, hív, bátorít, és nem enged elveszni. S az a csodálatos, hogy vasárnap az élesztés nyolc kiváló embernek, orvosnak sem sikerült, az Isten angyalainak harsonáira majd egy pillanat alatt sikerül. Feltámadunk az örökéletre. Így búcsúzunk a hűséges szolgálótól, aki mellett szólt a 23. Zsoltár is: **-Az Úr házában lakom egész életemben., és elénekeltük”Hadd, menjek Istenem, mindig feléd... Kő lesz a váncosom, De álom szárnyakon, szállok feléd!**

(Elhangzott Dömötörfy Józsefné, Szmodics Borbála temetésén 2016. október 13-án)

Smidéluszné Drobona Erzsébet

Ökumenikus családi nap Tabon

fel nőtteknek Dr. Orosz Gábor Viktor, az Evangélikus Hittudományi Egyetem docense tartott előadást a katolikus templomban Reformáció és Ökumené címmel.

A kézműves foglalkozás és az előadás után a főzőverseny és a rajzpályázat zsűrizése, valamint az ebéd következett, melyre minden résztvevő hivatalos volt. A délután három órakor kezdődő ünnepi szentmisén dr. Márfi Gyula a Veszprémi Főegyházmegye metropolita érsekének szolgálatával megáldották az újonnan készített emléktáblát, amely a gyülekezetben szolgáló plébánosok névsorát örökíti meg, valamint hálát adtak a 270 éves plébániáért (gyülekezetért). A szentmise után a templomkertben felállított színpadon a Tabi Szociális Otthon munkatársainak és lakóinak színvonalas előadása következett. Fellépett még a tabi Szedemice Népművészeti egyesület, valamint a kapolyi Nefejejs néptáncscsoport közös műsorral. A napot a tabi borosgazdák jelenlétében borkóstolással egybekötött zenés esttel zárták.

A tabi történelmi testvéregyházak „családjaink együtt a közösségben” címmel ökumenikus családi napot tartottak szeptember 24-én. Az első programok délelőtt tíz órakor kezdődtek főzőversennyel, valamint az óvodások és iskolások színpadi műsorával, melynek helyszínét a megújult katolikus templomkert biztosította. A rendezvényt főtisztelendő Sifter Gergely helyi plébános nyitotta meg, aki egyben főszerzője is volt a családi napnak. A 11 órakor kezdődő programok alatt, szinte zsúfolásig megtelt az evangélikus gyülekezeti terem, ahol Nyéki Kálmán atya tartott vitével egybekötött bábéledést „Riska mozi” néven.

Ezt követően a gyermekek kézműves foglalkozáson vehettek részt, mellyel párhuzamosan a

Az Ökumenikus családi napon nagy számban vettek részt, többek között a református és evangélikus lelkipásztor házaspár, valamint Schmidt Jenő Tab város polgármestere, aki nem csak köszöntötte a résztvevőket és az előadókat, hanem segítette is a családi nap technikai kivitelezését. A szervezők köszönetüket fejezik ki mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal hozzájárultak az ökumenikus nap szervezéséhez és megvalósításához.

Arató Lóránd

„Add magad!”

- 72 óra kompromisszum nélkül Somogy megyében is

A 72 óra kompromisszum nélkül egy szociális önkéntes akció, amelyet a három történelmi keresztény egyház szervez. Az akció Magyarország fiatalságát hívja közös összefogásra, hogy együtt tegyünk másokért, környezetünkért. Országsszerte fiatalok kisebb-nagyobb csoportjai három napon, azaz 72 órán keresztül teljesítenek közhasznú fel-

Somogy megyében immár 3. alkalommal vehettem részt a koordinátori feladatokban. Öröm számomra, hogy a „visszavisszatérő” csapatok mellett minden évben csatlakoznak új közösségek is az akcióhoz. Ebben az évben Csurgón, Kaposváron és Tabon valósultak meg különféle projektek körülbelül 430 fő részvételével.

adatokat: intézmények, játszótérek felújítása, erdőtakarítás, szociális segítségnyújtás, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek (fogyatékkal élők, idősek stb). (Forrás: www.72ora.hu)

ták! Nagyszerű volt megélni a közösséget, hogy együtt tehetünk a környezetünkért! Bízom benne, hogy a jövő évi akcióban is sokan részt tudunk majd venni, magunkat adni!

Arató Eszter

Nyitottá válni a mellettünk élők iránt

Egyházmegyei napot tartottak a somogy-zalai evangélikusok 2016. október 29-én Balatonbogláron. A nap témáját Smidéliusz Zoltán missziói felelős így fogalmazta meg: „Nemzetek megújulásának szükségessége ma.” A téma komplex volta felkeltette az érdeklődést, és sokan látogattak el a boglári evangélikus templomba. A napot az egyházmegye legfiatalabb lelkészének, Koch Szilviának áhítata nyitotta, melyben felhívta a figyelmet a másik ember felé forduló nyitottság krisztusi üzenetére.

Az áhítat után László Virgil, az Evangélikus Hittudományi Egyetem tanára tartott előadást a nemzetek szerepéről az újszövetség világában. Különös volt hallani, hogy a keresztyén egyház első századaiban a Krisztushoz tartozás új távlatokkal látta el, de nem szüntette meg a nemzethez tartozás fontosságát. A keresztyének

csodálatos privilégiuma, hogy egy olyan ország polgárai is lehetnek Krisztusban, mely a földi világon túl vezetni tekintetünket.

A zsidó nép, majd Pál apostol és az első keresztyén gyülekezetek életén keresztül jól láthatóvá vált, mit is jelent Isten népének lenni.

Az előadás után a Kaposvári Evangélikus Énekkar szolgálata következett, melynek címe a következő volt: „Legyetek a föld sója!”. A dalamok közben a Jelenések könyvéből megszólaló igeversek Jézus felénk szóló elvárását, feladatadását hangsúlyozták.

Az ebéd után a nap további programjaként bizonyágtételek hangzottak el különféle nemzetiségek előadói által. „A megújulás szükségessége a Kárpát-medencében közöttünk élő nemzetiségek szemszögéből” című délutánon megszólalt Dr. Solt Pál, Káldi-Horváth Kálmán, Mitja And-

rejek, Mezmer Ottó és Bakay Péter. Az előadók a zsidó, cigány, szlovén, német és magyar népek gondolatait hozták el a hallgatóságnak.

A különleges mondatok által az egymás elfogadása és a Krisztusban felfedezhető egység mutatkozott meg a sokféle nemzet képviselői között az evangélikus templomban.

A nap zárásaként Arató Eszter tabi lelkész záró áhítata hangzott el.

Emléktábla-avatás és könyvbemutató a 100 éves gyülekezetben

Nagyszerű idő, gyönyörű emléktábla, messziről kitűnő Luther-rózsza, a 100 éves gyülekezet közössége és zengő énekszó jellemezte Kaposvár utcáit szeptember második hetében. A 100 éves Kaposvári Evangélikus Egyházközség ünnepi évének újabb jelentős programjaként ugyanis egy emléktábla felállítására került sor azon az épületen, ahol több mint egy évtizedig tartották istentiszteleteiket az akkor még templom nélkül létező evangélikusok.

A táblán az evangélikusok jelképe kapott helyet, amely a megyeszékhely első köztéri Luther-rózsája lett. Az ünnep perceiben beszédet mondott dr. Sütő Zoltán felügyelő, aki a 100 éves kaposvári közösség nehéz múltjára és Isten megtartó erejére hívta fel a figyelmet, valamint köszöntő mondott Gelencsér Attila országgyűlési képviselő, aki

az evangélikus közösségek fontosságáról, nemzetet formáló jelentőségéről beszélt a megjelent ünneplőknek. Az ünneplő közösség az avatás után énekszóval indult a kaposvári evangélikus templom felé. A Kossuth utcán végigvonuló evangélikus énekeket éneklő tömeg igazi látványosság volt a korán ébredő kaposváriaknak.

Az ünnepi év következő eseményeként október 30-án egy jubileumi könyv kiadására került sor, melyben a gyülekezet története mellett a Kaposváron szolgáló lelkészek prédikációja, valamint a gyülekezet tagjainak személyes történetei is helyet kaptak. A közel 200 oldalas színvonalas kiadvány megvásárolható a Kaposvári Lelkeszi Hivatalban, valamint interneten az alábbi e-mail címen: kaposvar@lutheran.hu

Melegség a fagyos éjszakában

Bajosan telt az az esztendő Józsefnek. Régóta úgy vélte, felfordult körülötte a világ s bár gyermekora óta jól ismert vidéken élte minden napjait, a dunántúli dombok lágy ölelése mostanában mégsem töltötte el szívét az otthonosság csöndes boldogságával. „Meváltoztak az emberek is.” – mondogatta gyakorta. S aztán koranyáron megérte élete első komoly baja is; tetőt ácsolt, - mint foglalkozása szerint már oly sokat –, és egy rutinosnak hitt, ám elhibázott mozdulata révén lezuhanva, szilánkos combnyaktörést szenvedett. Rohammentő, kórház, operációk, több hónapos lábadozás végén, amikor orvosai kimondták: ismét járhat, rádöbbsent, hogy lebénult a lába!

S ekkor jött Szikra. Egy nap barátja toppant be Józsefhez, hóna alatt cipődobozt szorongatva, melyből halk szuszogás és kaparászás nesze szűrődött ki. Letéve a földre, a doboz felborult és előtűnt a nesze tulajdonosa is, egy esetlenül bájos, meleg-barna szemű kicsiny vizslakölyök. „Mire ő felnő, te is megtanulsz újra járni!” – szölt a barát.

Aznaptól együtt kezdték megismerni a mindennapok – számára nemrég még semminek tűnő – boldogságait. Szikra először, gazdája másodszor próbált megtanulni járni. S míg amott a kicsinység, emitt a bémultság okozott szűnni nem akaró problémákat. Sokszor vesztette el reményességét is, hogy valamikor jobbra fordulhat minden.

Így jött el Szenteste napja is. Már délelőtt feldíszített egy fenyőgallyat szobája asztalán s régmúlt idők karácsonyi dallamait dúdolgatta a pattogó kis kályha melege mellett. S amikor a harang már másodszor kondult, elballagott, mint megannyiszor az istentiszteletre. Zúgott az orgona, csillogtak a gyertyák, gyermekek hangja csendült. De ő csak magányos arcokat látott maga körül. Ettől sem vált igazán derűsebbé.

„Gyere Szikra, vigyünk át nászéknak sonkát a szomszéd faluba. Legyen nekik Karácsonyuk!” Ám nem sokat időztek a látogatással, pár kezdeti, barátságos mondat, majd a kölcsönös, megszokott panaszok áradása után hamar visszaindultak. József szeretett volna már otthon lenni. Vágyott a melegségre, a fenyő illatára, valami lelki békességre. S miközben ezek jártak fejében, hirtelen ötlettel egy átkötő földútra fordult. „Így előbb érhetek” – gondolta és pár kilométer megtétele után helyeslően is bólintott ötletén, amikor hangos roppanással, mintha megnyílt volna a föld, autója megfeneklett egy alattomos jégvárta burkolozott kátyúban. Aztán se előre, se hátra, nem volt többé kiút. Minden mozdulatra csak mélyebbre került. Szikra nyúszított. „Menjünk!” - kapta ölbe a kiskutyát, de kezdetként rögtön elmerült a ragadós sárban. Nehezen szabadította ki magát, majd elindult baktatva a csillagtalán, fagyos éjszakában a minden sajgó lépésre szinte egyre távolibbnak tűnő főút felé.

Kínosan vergődtek ki odáig. Józsefet csípte a hideg, béna lábát fájdalmasan vonszolta, karjai megdermedtek a didergő Szikra cipelésében s amikor szusszanásnyi időre megpihent a főút aszfaltján végre megállva, keserűen gondolta végig, hogy mi minden fog ma még rájuk várni! Hisz Szenteste van; mindenki otthon ül a karácsonyi gyertyafényben s kicsiny hazájának hívogató fényei egyszerre az elérhetlenség szimbólumaként villództak a messzeségben. Leverten indult tovább. Halvány reménységként azért pislákolott benne a gondolat, hogy talán csak jár majd erre autó, talán csak felveszi, de elhessegette; erre semmi esély! Ki járna ma már erre? És ha járna is, ki állna meg, hogy felvegye, sötétben, sártól szennyesen, egy kutyával ölelben..? Hisz ma már nem ilyen idők járnak...

Ekkor váratlan, távoli moraj törte meg a csendet s egy fénycsóva hasította fel a sötétséget, majd lassú elhaladtát fékcikorgás torpantotta meg. József hinni sem mert fülének, amikor nyílt mellette az ajtó s az ajándékillatú melegből bársonyos női hang szólította meg: „Hová ilyenkor gyalogszerrel? Elvisszük szívesen!”

Még Szikra is megilletődve pislogott az autó melegében s mikor József végre otthona falain belül összekulcsolta kezét feldíszített fenyőgallya mellett, ott visszhangzott szívében megmentőinek, szabadkozó köszönetére adott kedves válasza: „De hiszen Karácsony van..!”

Mitykó András

Mozaik

Egy csodálatos karácsonyi mozaik ablakot láthatunk a képen Máriával, Józseffel és a jászolban fekvő, bepólyált Kisdeddel. De mintha hiányozna valami... a mozaikdarabkák ugyanis nem színesek. Színezd ki a képet a számok szerint, hogy a nagy téli hóesésben is messziről világítson a Te színes karácsonyi ablakod!

- 1 – citromsárga
- 2 – narancs
- 3 – sötétbarna
- 4 – világosbarna
- 5 – világoskék
- 6 – sötétkék
- 7 – barack
- 8 – fekete
- 9 – sötétlila
- 10 – világoszöld
- 11 – sötétzöld
- 12 – piros

A Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség
„50 nap 500 év” címmel tervez
2017. szeptember 10. – október 31-ig
 programokat, nem csupán
 az anyagyülekezetben és leánygyülekezetben,
 hanem a szórványtelepüléseken is.
 Az 50 napot összeköti a gyülekezettörténeti
 kiállítás a kültéri reformációi képeskönyvvel.
Szeptember 10-én családi
hálaadó nappal kezdődik Zalaistvándon.

Szervezés alatt van még:

- Zenei találkozó és hangverseny
- Sörfőző bemutató és találkozó
- Szüretelők istentisztelete
- Rajzpályázat
- Színdarab a gyülekezet fiatal felnőtteinek előadásában
- Gyülekezeti nap Zalaszentgróton
- Az egykori Kemenesaljai Egyházmegye gyülekezeteinek találkozója
- Ökumenikus hálaadónap és énekkari találkozó Pakodon (október 9.)

Reformáció ünnepén katolikus testvéreinkkel közös istentisztelet úrvacsoraosztással.

Az Evangélikus képeskönyv az egyházmegyében

Június, július hónapban Zalaegerszeg,
 Nagykanizsa, Tab, Keszthely, Csurgó,
 Kaposvár, Balatonboglár
 Szeptember hónapban Zalaistvánd

Az óriás könyv
 ember nagyságú
 mérete ellenére
 lapozható, és 12
 oldalon mutatja
 be az evangélikus
 egyház történetét
 és jelenét.

Balatonboglári tervek:

Templom előtti tér a „Luther tér” nevet kapja, így az Esperesi Hivatal címe is erre változik.
 Ezzel együtt ugyanitt egy játszóteret adnak át,
 ahol mozgássérült és egészséges gyerekek tudnak együtt játszani.
 A tervek között szerepel egy reformációi emlékfásor ültetése.

Tervezett programok a 2017. évben országos és kerületi szinten

február 2-4.

A reformációt bemutató kamion Sárváron

február 4.

A reformációt bemutató kamion Sopronban

május 13-14. Országos kórustalálkozó

május 28. Egyházkerületi és egyházmegyei hálaadó nap, Sárvár, Nádasdy-vár

június 6-8.

Országos lelkészkonferencia, Balatonszárszó

október 31. Országos reformációi megemlékezés, Budapest, Papp László Sportaréna

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Kőszeghné Raczkó Zsuzsa** esperes

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: +36 20/824-3444

Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Tördelés:

Renzol Dekor Reklámstúdió, Zalaszentgrót

Készült az **Asperján Nyomdában.**